
===== Nübüvvet =====

:date: 2014-11-23 02:18:14 +0200

.. :Author: Emin Reşah .. :Date: <>

On seneden fazla bir zaman önce bir arkadaşım fısıl fısıl sormuştu, *yani, Hz. İsa'nın bir babası olmuş olamaz mı, hani gizli falan.*

Zaten dedim, İnciller, Meryem'in Yusuf adında biriyle nişanlı olduğunu söylüyor

Oohooooo demişti gözlerini devirerek.

Bu, sanırım, *orada olsaydım mümkün değil İsa Mesih'in babasız doğduğuna inanmazdım* demekti. Belki *babasız doğduğuna inanacağıma, anasının vantrolog olduğuna inanırım* anlamına da geliyor olabilir. Gerçi bildiğim kadarıyla İnciller *beşikte konuştu* demiyor ama Musevî şeriatına göre recm edilmediğine göre, Hz. Meryem bir şekilde durumu açıklamıştı.

Düşünün, hiç yakıştıramayacağınız, çok temiz, iffetli bekar bir kadın, bir gün kucağında bir bebekle geliyor ve *bu çocuğun babası yok, Allah tarafından oldu* diyor. İnanır mısınız?

Bence inanmazsınız.

O arkadaşla dini konularda pek konuşmazdık, adım *dinci* olduğu için sanırım. Öyle görülsem de, öyle görünmemeye çalışıyordum zira öyle olduğumdan emin değildim. Dini meselelerin rasyonel açıklamaları vardı, Occam'ın usturası bize *sebepleri kısa kes* diyordu, ben de peygamberlik gibi bir konuda *psikolojik açıklamaları*, yerlerin ve göklerin sahibinden vahiy alınmasından daha kısa bir sebep olarak görüyordum. Yani, düşünün bir kere, ışığın milyonlarca yılda katettiği bir kainatı yaratan ilah, orta boy bir gezegenin kabuğunda birbiriyle didişmekte olan bir takım canlıların şöyle veya böyle yaşaması çok umurundaymış gibi o insanlardan birine, belli bir tarih ve yerde bir takım kurallar, sözler, kıssalar öğretecek.

Bir kadının yumurtalarının normal seyrin dışına çıkıp, onu klonlamaya niyetlenmesi bile daha muhtemel.

Geçmişimde ve bugün böyle düşüncelerle bol bol uğraştığım için olacak, biri kalkıp, *Allah'la kontak kurduğunu iddia eden adamlar* dediğinde şaşırmıyorum. Düşünmekten korkmayan herkesin varabileceği bir menzil bu, çok büyük bir düşünce yeteneği de gerektirmiyor, gayet basit.

O sebeple biri nübüvvetin *bilimsel* açıklamasını beklediğinde, yani kuralları kendi belirleyip, sonra *hadi isbatla* dediğinde susuyorum. Bu işin beklediğiniz gibi bir isbatı yok, peygamberin zamanında da yoktu. Vahyin emareleri şahsında idi. Melekler başından altın varaklar atmadı. Dönüp insanlara *buyrun, Cebrail'le tanışın* diyebileceği bir fırsat olmadı. Kur'an-ı Mecid'deki *kendinden şüphe etme* ayetlerinin de işaret ettiği gibi, neredeyse kendinden şüphe içindeydi. *Delilik* o zamanlar bilinmeyen bir durum değildi, şimdi *Allah'la kontak* cümleleri kuranların onunla karşılaşsalar söyleyecekleri de bu olurdu: *Muhammed delirmiş.*

Bugün *kanıtsız inanmam* diye kanırta kanırta gezenlerin bulabileceği hiçbir kanıt yok. Kur'an bir mucize, ancak yine Kitab'ın dediği gibi inanmayanlara hiçbir mucize kar edecek değil. Ayı yarıp önüne açsan, dağları konuşturup ağaçları yürütsen, *gözüm yanıldı, beynim karardı* deyip yine inkar edebilir. İnkâr ederken pek güvendiği algısı, iman etmek için güvenilmez olur.

Velakin böyle kanıtların Hz. Peygamber'in elinde olmadığını da biliyoruz. O bir *süpermen* değildi. Mekke müşriklerinden kaçarken *Allah beni korur, saklanmasam da olur* demedi, en yüksek mağaraya tırmandı ve Allah onu orada korudu. O sebeple *Allah sabredenlerle beraberdir* deyişini *elinizden geleni samimiyetle yaptığınızda, Allah da size yardım edecektir* diye anlıyoruz, *inandığınızı söyleyip işinizi Allah'a bıraksanız da olur* diye değil.

İman bana o mağaraya tırmanmak gibi geldi. *Yol arkadaşı* oraya çıkmadan evvel, *kurtulacağımızın kanıtı var mı?* deseydi, peygamberin verebileceği bir cevap yoktu. İmana erişmek de dağa bakıp, *bunun arkasının daha güzel olduğunu kim isbat edebilir* diyerek mümkün olmuyor. Önce vazifeni yerine getirmek, *secde* edebilmek gerekiyor. *Bir isbatı var mı* diye sorarsan yok, çünkü dağın arkasına giden kimse geri gelmiyor. Ben de buradan ancak senin gördüğün kadarını görüyorum.

İmanı bir şart olarak değil, salih amelle ulaşılabilecek bir hedef olarak anlamam bu sebeptir. İnsan *namaz kılacağım da, işe yarayacağının bir garantisi var mı* diye soruyor. Araba alırkenki gibi garanti arıyorsan, yok. Böyle bir garanti hiç olmadı, mü'minler de böyle bir garantiyi verebilecek durumda değil. Ben de inanmayanla aynı dünyada, aynı fizik kurallarına tabi olarak yaşıyorum, peygamber de öyle yaşıyordu ve onun *kul* olduğunu söylerken zaten bunu kastediyoruz.

Müslümanlar onun örnek olduğunu söylerken, onun bir *melek* olduğunu iddia etmiyor. Onun zamanından, mekanından ve kavminden ayrı, yalıtılmış, göklerde yaşayan ve insanlara her tür kafa konforunu sağlayacak robotlar olmaları için kurallar koyan biri olduğunu da düşünmüyor. *Neden 13 kere evlendi* diye sorarken, bunların 55 yaşından sonra olduğunu, o zamanların evliliğinin günümüzdeki anlamından hayli farklı olduğunu, *peygambere akraba olmak* suretiyle müslüman olan veya kalbi kazanılan pek çok insan olduğunu unutmuyor. *Neden savaştı* diye sorarken, lafla kurtuluşun veya aydınlanmanın kolay olduğunu ancak onun bahsettiği kurtuluşun hemen her zaman aktif bir unsur taşıdığını, onun kahramanlık veya ganimet sevdasıyla değil, yeryüzünde *hakki hak, batılı batıl kılmak* gibi bir hedef için savaştığını unutmuyor.

O puta tapılan, savaşılan, erkeklerin sınırsız kere evlenebildiği, kadının hemen hiçbir hukuki hakkı olmayan, köleliğin, tefeciliğin bulunduğu, ilk kız çocuklarının ayıp sayılıp diri diri gömülebildiği, ticaretle geçinilen, kabile gururu çok fazla bir toplumda yaşayan bir fani idi. Yaşadığı toplumdaki mümkün bütün cihazları hakkın ve adaletin lehine kullandı, buna evlenmek de, savaşmak da, haram ayları gözetmek de, kaldırmak da dahildi.

O zaman yaşamış olduğu, o mekana gönderilmiş olduğu için tahfif eden kimselerin örnekleri, *ben varken, neden Muhammed'e iniyormuş bu vahiy* diyenlerde rastlabiliyordu. O zamanlar da, ondan sonrakilerde de bu kafada olan eksik olmadı hiç.

İnsanlar *inandık* deyince dünyanın sıkıntılarından kurtulacaklarını mı düşünüyor? Yoksa bütün ahlaki, siyasi, dini, ekonomik, bilimsel meselelerin çözüleceğini mi? Düşünmek gerekmeyeceğini mi? Akli rafa kaldırarak kadar her şeyin net olacağını mı?

Allah'a ve peygamberine iman etmek için mağaranın tam da istediği yerde, yakında, kolayda olmasını mı bekliyor? Hatta mağara yoksa bile şurada yaratılırsın mı istiyor, *nasıl Allah o? benim istediğim yerde mağara açmıyor mu diyor? Bana sığınacak bir yer yaratmadığına göre, o kadar da kadir-i mutlak değil mi?*

Meseleye böyle yaklaşanların konuyu ciddi ciddi ıskaladığını düşünüyorum. Henüz farketmediyseniz hatırlatalım: Alemlerin rabbinin size bir isbat kaygısı veya vazifesi yok, ancak sizden imanınızı isbat etmenizi bekliyor.